

Bruksela, 26 lipca 2016 r.
(OR. en)

11494/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0230 (COD)

CLIMA 93
ENV 512
AGRI 434
FORETS 35
ONU 88
CODEC 1101
IA 56

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	22 lipca 2016 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2016) 479 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno- energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2016) 479 final.

Załącznik: COM(2016) 479 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2016 r.
COM(2016) 479 final

2016/0230 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2016) 246 final}

{SWD(2016) 249 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Zmiana klimatu jest problemem transgranicznym, którego nie można rozwiązać wyłącznie poprzez działania krajowe lub lokalne. Od 1992 r. UE dąży do opracowania wspólnych rozwiązań i przyspieszenia światowych działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu.

Porozumienie paryskie zostało przyjęte w grudniu 2015 r. podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC). W porozumieniu zawarto długoterminowy cel i określono, że wkład z użytkowania gruntów i leśnictwa w realizacji długoterminowych celów związanych z łagodzeniem zmiany klimatu będzie miał kluczowe znaczenie¹.

Niniejszy wniosek wdraża również zobowiązania UE wynikające z porozumienia paryskiego w sprawie zmiany klimatu. W dniu 10 czerwca 2016 r. Komisja przedstawiła wniosek, aby UE ratyfikowała porozumienie paryskie². Wniosek ten został przedstawiony w następstwie oceny Komisji dotyczącej porozumienia paryskiego³.

Wytyczne Rady Europejskiej w sprawie włączenia użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) w unijne ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 są także odzwierciedlone w unijnym zaplanowanym, ustalonym na szczeblu krajowym wkładzie. UE zapowiedziała, że jej celem jest „obejmujące całą gospodarkę ograniczenie emisji w wartościach bezwzględnych w stosunku do roku bazowego”, sięgające „co najmniej 40 % ograniczenia krajowego”, odpowiadającego za 100 % unijnych emisji. W odniesieniu do LULUCF dodano, że „polityka dotycząca sposobu włączenia użytkowania gruntów, zmiany sposobu użytkowania gruntów i leśnictwa do ram łagodzenia skutków emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. zostanie ustalona, gdy tylko pozwolą na to warunki techniczne, a w każdym razie przed rokiem 2020”.⁴

Celem niniejszego wniosku jest ustalenie, w jaki sposób należy włączyć LULUCF do unijnych ram polityki klimatycznej, poczynając od roku 2021. Do tej daty protokół z Kioto nakłada ograniczenia na UE i na każde z jej państw członkowskich, jako że muszą one zapewnić, aby sektor LULUCF nie przynosił dodatkowych emisji. Jednak protokół z Kioto wygaśnie z końcem roku 2020. W związku z tym zarządzanie sektorem LULUCF należy dalej rozwijać w ramach UE.

¹ Nowy długoterminowy cel określono jako osiągnięcie „w drugiej połowie bieżącego stulecia równowagi między emisjami antropogenicznymi z poszczególnych źródeł a usuwaniem gazów cieplarnianych przez ich pochłaniacze”. Porozumienie paryskie, art. 4 pkt 1

² Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, COM/2016/0395 final

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady: Po konferencji w Paryżu: ocena skutków porozumienia klimatycznego z Paryża – komunikat towarzyszący wnioskowi dotyczącemu decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej porozumienia klimatycznego z Paryża przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, COM/2016/0110 final

⁴ Zaplanowany, ustalony na szczeblu krajowym wkład UE i jej państw członkowskich, 6 marca 2015 r., <http://www4.unfccc.int/submissions/INDC/Published%20Documents/Latvia/1/LV-03-06-EU%20INDC.pdf>

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecne ramy polityki przeciwdziałania zmianie klimatu UE do 2020 r. obejmują większość sektorów i gazów cieplarnianych. Składają się one z dwóch głównych elementów:

- a) unijny system handlu uprawnieniami do emisji (UE ETS);
- b) sektory⁵ nieobjęte UE ETS są uwzględnione w decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego (ESD).

Postępy w realizacji celów na rok 2020 zapewnione są poprzez składanie rocznych sprawozdań i kontroli zgodności określonych w rozporządzeniu 525/2013/WE⁶.

Emisje i pochłanianie⁷ gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF są obecnie objęte zobowiązaniami międzynarodowymi wynikającymi z protokołu z Kioto, do 2020 r. Wdrożenie bieżących decyzji w sprawie LULUCF (529/2013/UE) jest w toku i doprowadzi do ulepszenia systemów rachunkowości do roku 2020. Bez ram prawnych konsolidujących to wdrożenie i określających obowiązujące przepisy w okresie po 2020 r. sposób włączenia LULUCF w ogólne ramy mógłby być zróżnicowany w całej UE. Różnice dotyczące zasad sprawozdawczości i rachunkowości w poszczególnych państwach członkowskich negatywnie wpływałyby na optymalne funkcjonowanie jednolitego rynku.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek ustawodawczy dotyczący włączenia LULUCF w ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 stanowi kluczowy element strategii Komisji na rzecz *stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu* i podstawę jego wymiaru dekarbonizacyjnego. Wniosek jest również niezbędny do ukończenia zintegrowanych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, które Rada Europejska zatwierdziła w październiku 2014 r.

Zgodnie z zasadami międzynarodowymi na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i protokołu z Kioto emisje wynikające z wykorzystania biomasy są zgłaszane i rozliczane w ramach LULUCF, tzn. wykorzystanie biomasy w sektorze energetycznym ma wartość zerową. W ten sposób unika się podwójnego liczenia emisji.

⁵ Tzw. sektory „nieobjęte ETS” wytwarzające ponad 55 % całkowitych emisji w UE, np. emisji CO₂ z transportu, ogrzewania budynków, emisji innych niż CO₂ z rolnictwa i odpadów

⁶ Rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE

⁷ Jeżeli CO₂ absorbowany jest z atmosfery, na przykład gdy rosną drzewa i rośliny, określa się to jako „pochłanianie”, w przeciwieństwie do emisji, która ma miejsce, gdy biomasa jest spalana lub ulega rozpadowi.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 191–193 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej potwierdzają i określają kompetencje UE w dziedzinie zmiany klimatu. Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 192.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zmiana klimatu jest problemem transgranicznym, którego nie można rozwiązać wyłącznie poprzez działania krajowe lub lokalne. Kompetencja Unii Europejskiej dotycząca podejmowania działań w odpowiedzi na zmianę klimatu wynika z art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Ponieważ UE przeciwdziała zmianie klimatu za pomocą zobowiązań wspólnych, sektorem LULUCF należy zająć się także w sposób skoordynowany.

• Proporcjonalność

Włączenie sektora LULUCF w ramy do 2030 r. zapewni wspólne ramy dla sposobu zaliczenia tego sektora na poczet wspólnego docelowego poziomu redukcji UE. Wybór działań służących realizacji celów związanych z LULUCF należeć będzie do państw członkowskich, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości.

• Wybór instrumentu

Rada Europejska wyraziła zgodę na przyjęcie wiążącego jednolitego celu polityki klimatyczno-energetycznej w latach 2021–2030, jakim jest ogólnogospodarcza redukcja w wysokości co najmniej 40 % poziomu emisji gazów cieplarnianych poniżej poziomów z roku 1990. Na państwa członkowskie, jak również na Europejską Agencję Środowiska, nałożone zostały wymogi, aby przyczyniać się do osiągnięcia niezbędnej redukcji emisji. Niniejszy wniosek uzupełnia wniosek dotyczący rozporządzenia [] w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021 – 2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie nr 525/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz innych informacji istotnych dla zmiany klimatu; mechanizm ten obejmuje ponad połowę tych emisji gazów cieplarnianych, a cel wniosku zostanie najlepiej zrealizowany poprzez rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa

Nie dokonano powiązanej oceny ex post, ani kontroli sprawności w związku z niniejszym wnioskiem.

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W okresie od marca do czerwca 2015 r. Komisja Europejska przeprowadziła konsultacje publiczne na temat najlepszych sposobów zmniejszania emisji z rolnictwa, leśnictwa i innego użytkowania gruntów w kontekście ram polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 r.

Otrzymano łącznie 138 odpowiedzi dotyczących wariantów kształtowania polityki, połowa respondentów nie miała wyraźnych preferencji, a około jedna trzecia respondentów, głównie organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska i organizacje leśnicze, opowiedziały się za utrzymaniem sektora LULUCF jako osobnego filaru w ramach polityki klimatycznej. Opcja połączenia rolnictwa i sektora LULUCF w ramach osobnego filaru nieobjętego decyzją dotyczącą wspólnego wysiłku redukcyjnego uzyskała najmniejsze poparcie. Rządy krajowe w większości opowiedziały się za osobnym filarem dla LULUCF, możliwie przy zachowaniu elastyczności lub włączeniu LULUCF do decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego. Szeroki zakres opinii oznaczał, że żaden z wariantów rozważanych przez Komisję nie mógł odpowiadać wszystkim. Większość respondentów uznała rozliczanie za kluczowy element integralności środowiskowej. Wykazano duże zainteresowanie usprawnieniem równoległych systemów zgłaszania zdarzeń i kontynuowaniem poziomów odniesienia dla lasów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ocena ilościowa przyszłych skutków w UE jest zgodna z analizami przeprowadzonymi w odniesieniu do wniosku dotyczącego ram na okres do 2030 r. oraz rozporządzenia [] w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021 – 2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego. Komisja zleciła Narodowemu Uniwersytetowi Technicznemu w Atenach, Międzynarodowemu Instytutowi Analizy Systemów Stosowanych i EuroCare modelowanie scenariuszy UE.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków została przygotowana i opracowana w pełnej współpracy z mającymi zastosowanie wytycznymi dotyczącymi *lepszego stanowienia prawa* i została oceniona przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej, otrzymując opinię pozytywną. Ulepszenia zalecone przez Radę zostały uwzględnione w ostatecznej wersji.

We wnioskach z oceny skutków za wariant preferowany uznano samodzielny filar polityki sektora LULUCF, który nadal byłby stosowany wraz z regułą (saldo nie-debetowe). Wprowadzony zostałby ograniczony stopień elastyczności między sektorami LULUCF i sektorami nieobjętymi ETS, uzasadniony potrzebą wynikającą z niższego potencjału rolnictwa do łagodzenia zmiany klimatu oraz udziałem rolnictwa w każdym państwie członkowskim. Wariant ten byłby zgodny z celami bezpieczeństwa żywnościowego i różnorodności biologicznej i nie przyniósłby negatywnych skutków w zakresie zatrudnienia. Taki wariant mieszany ograniczałby zmiany ogólnej struktury i tym samym zminimalizowałby obciążenia administracyjne i biurokrację przy jednoczesnym zmaksymalizowaniu wkładu do ogólnej realizacji celów UE na 2030 r. Włączenie sektora LULUCF na podstawie takiego wariantu mieszanego zachęciłoby również do dodatkowych działań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu w sektorze użytkowania gruntów i leśnictwa i w związku z tym byłoby w pełni zgodne z długoterminową wizją ograniczenia wzrostu temperatury określoną w porozumieniu paryskim.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do lepszego stanowienia prawa wniosek został przygotowany w sposób kompleksowy, w oparciu o przejrzystość i stałe zaangażowanie zainteresowanych stron. Ponieważ rozliczanie dotyczące LULUCF wykonywane jest na

poziomie krajowym, przy wsparciu technicznym instytutów lub agencji badawczych, powiązane obciążenie administracyjne i koszty zapewnienia zgodności będą miały wpływ jedynie na państwa członkowskie, Komisję i Europejską Agencję Środowiska. Nie ma bezpośrednich obowiązków sprawozdawczych dla mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw lub innych przedsiębiorstw zgodnie z obecnym prawodawstwem. Wniosek nie zmieniłby tej sytuacji.

Zdecydowanie najbardziej znaczącą proponowaną zmianą jest uspoźnienie dwóch równolegle istniejących systemów sprawozdawczości w jeden system. Zmniejszy to obciążenie administracyjne i koszty państw członkowskich i Komisji. Jeżeli chodzi o wpływ administracyjny zmian w zasadach rozliczania, oczekuje się, że będzie on minimalny, ponieważ odpowiednie zasady rozliczania zostały już ustanowione w konsekwencji decyzji w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa nr 529/2013/UE. Koszty administracyjne istniejącego systemu zostały przeanalizowane w ocenie skutków dołączonej do wniosku dotyczącego istniejącej decyzji w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (SWD (2012) 41 final).

We wniosku identyfikuje się mechanizmy elastyczności i synergie w zakresie łagodzenia zmiany klimatu w sposób racjonalny pod względem kosztów zachodzące pomiędzy wszystkimi działaniami związanymi z rolnictwem i użytkowaniem gruntów. Wniosek jest zgodny z dyrektywą ustanawiającą infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (dyrektywa 2007/2/WE) dotyczącą danych cyfrowych i geograficznych.

Niniejszy wniosek nie jest inicjatywą w ramach programu sprawności regulacyjnej (REFIT).

- **Prawa podstawowe**

Ponieważ proponowana polityka dotyczy przede wszystkim państw członkowskich jako podmiotów instytucjonalnych, jest to zgodne z Kartą praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pośredni wpływ na budżety państw członkowskich będzie zależeć od wyboru krajowych polityk i środków w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych i innych działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu w sektorze użytkowania gruntów objętych tą inicjatywą wybranych w danym kraju. Wniosek eliminuje jedną (z dwóch istniejących) ram dotyczących sprawozdawczości, usprawniając proces rozliczania w porównaniu z poziomem wymagany na mocy protokołu z Kioto. Zmniejszy to koszty administracyjne dla państw członkowskich i Komisji Europejskiej. Wniosek ma bardzo ograniczony wpływ na budżet UE, który przedstawiono w załączonej ocenie skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przy rozważaniu wariantów pozwalających na zintensyfikowane wykorzystywanie mechanizmu elastyczności należy zawsze brać pod uwagę integralność środowiskową. Działania mające na celu łagodzenie zmiany klimatu w sektorze LULUCF powinny skutkować dodatkowym, wymiernym i stałym udoskonalaniem pochłaniaczy dwutlenku

węgla. Zapewnienie tych warunków wymaga rygorystycznego systemu monitorowania, raportowania i weryfikacji.

Międzynarodowe zobowiązania na mocy założeń koncepcyjnych UNFCCC będą oznaczały, że sprawozdawczość nadal wykonywana będzie w wymiarze rocznym. Monitorowanie i sprawozdawczość nadal opierają się na wymogach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 525/2013, zmienionym do celów niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie (UE) nr 525/2013 powinno być dalej uzupełniane w celu stworzenia kompleksowych ram na okres po 2020 r. w zakresie monitorowania i zgodności dla wszystkich sektorów nieobjętych ETS, łącznie z sektorem LULUCF. Przepisy te mają zostać włączone do zarządzania unią energetyczną, dla którego przed końcem 2016 r. w programie prac Komisji przewidywany jest wniosek Komisji, w ramach którego mogłyby one zostać usprawnione. Rozliczanie działań związanych z sektorem LULUCF najlepiej prowadzić w wymiarze długoterminowym. W odniesieniu do sektorów LULUCF, które mają zostać zintegrowane z innymi sektorami nieobjętymi ETS, co pięć lat dokonywane będą kontrole zgodności.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Artykuł 1: Przedmiot

Ten artykuł stanowi, że rozporządzenie określa zobowiązania państw członkowskich do realizacji zobowiązania Unii do redukcji emisji gazów cieplarnianych na lata 2021–2030, jak i zasady rozliczania i kontroli zgodności.

Artykuł 2: Zakres stosowania

Artykuł ten określa zakres rozporządzenia. Odzwierciedla zakres istniejącego prawodawstwa UE dla państw członkowskich na mocy protokołu z Kioto (529/2013/UE). Zakres obowiązkowy obejmuje zasadniczo obszary leśne i grunty rolne oraz grunty, których użytkowanie zmieniło się z lub do tych zastosowań. W proponowanym podejściu odrzuca się równoległe ramy sprawozdawczości protokołu z Kioto i usprawnia się system przy zastosowaniu „opartych na użytkowaniu gruntu” ram sprawozdawczości UNFCCC. Zakres obejmuje gazy cieplarniane CO₂, CH₄ i N₂O.

Artykuł 3: Definicje

Artykuł ten określa konkretną terminologię.

Artykuł 4: Zobowiązania

Zobowiązaniem każdego państwa członkowskiego jest zapewnienie, aby sektor LULUCF miał, po zastosowaniu zasad rozliczania określonych w rozporządzeniu oraz z uwzględnieniem mechanizmów elastyczności, zerowy poziom emisji netto na swoim terytorium. Zasada ta została określona w ocenie skutków jako „reguła no-debit”.

Artykuł 5: Ogólne zasady rozliczania

Artykuł ten ustanawia ogólne zasady w celu uniknięcia podwójnego liczenia, w celu zarządzania przechodzeniem pomiędzy kategoriami użytkowania gruntów oraz w celu wykazania każdego rezerwuaru węgla, z wyjątkiem objętych zasadą „*de minimis*”. Jest to ściśle oparte o ogólne zasady rozliczania zawarte w decyzji nr 529/2013/UE, dodającej dynamiczny przepis dotyczący przechodzenia pomiędzy kategoriami użytkowania gruntów.

Artykuł 6: Zasady rozliczania dotyczące gruntów zalesionych i wylesionych

Artykuł ten określa szczegółowe zasady rozliczania w odniesieniu do zmiany użytkowania gruntów z (wylesionych) gruntów leśnych i *na* (zalesione) grunty leśne. Te rozliczeniowe kategorie gruntów wykazywane są przy zastosowaniu podejścia „brutto-netto”, tzn. rozliczania emisji i pochłaniania w danym okresie w całości. Jest to zasadniczo takie samo jak w decyzji nr 529/2013/UE, z wyjątkiem wprowadzenia opcji wykorzystania okresu 30 lat zamiast wartości domyślnej dla przechodzenia z innych kategorii użytkowania gruntów do gruntów leśnych. Zastosowanie tej wartości zamiast wartości domyślnej powinno być należycie uzasadnione w wykazie gazów cieplarnianych państwa członkowskiego przedłożonym UNFCCC zgodnie z wytycznymi Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu.

Artykuł 7: Zasady rozliczania dotyczące zarządzanych gruntów uprawnych, zarządzanych użytków zielonych i zarządzanych terenów podmokłych

Artykuł ten określa szczegółowe zasady rozliczania dla zarządzanych gruntów uprawnych, użytków zielonych i terenów podmokłych, w tym kategorie zmiany użytkowania gruntów z i *na* te kategorie. Ta zmiana użytkowania gruntów rozliczana jest pod względem emisji lub pochłaniania w porównaniu z referencyjnymi danymi historycznymi.

Jest to zasadniczo takie samo jak w decyzji nr 529/2013/UE poza tym, że proponuje się bardziej aktualne referencyjne dane historyczne w celu poprawy dokładności szacunków, lepszego dopasowania do reszty sektorów nieobjętych ETS, jak również uproszczenia rozliczania poprzez zmniejszenie zapotrzebowania na historyczne szeregi czasowe.

Artykuł 8: Zasady rozliczania dotyczące zarządzanych gruntów leśnych

Artykuł ten określa zasady rozliczania dla zarządzanych gruntów leśnych przy zastosowaniu poziomu odniesienia dla lasów w celu wykluczenia skutków cech naturalnych i charakterystycznych dla poszczególnych państw. Jest to ściśle oparte o odpowiednie przepisy zawarte w decyzji nr 529/2013/UE. Artykuł ten ustanawia również unijne ramy zarządzania UE do stosowania ze względu na wygaśnięcie protokołu z Kioto po roku 2020. Przepisy mają na celu zwiększenie dokładności i przejrzystości poziomów referencyjnych dla lasów oraz procesu ich ustanawiania. Powinno to obejmować konsultacje z zainteresowanymi stronami w państwach członkowskich i przegląd wspierany przez ekspertów z państw członkowskich.

Artykuł 9: Zasady rozliczania dotyczące pozyskanych produktów drzewnych

Artykuł ten określa podejście rozliczeniowe do tego rezerwuaru węgla w odniesieniu do zalesionych gruntów i uprawianych gruntów leśnych. Metoda jest zasadniczo niezmienną w porównaniu z decyzją nr 529/2013/UE.

Artykuł 10: Zasady rozliczania dotyczące zjawisk katastrofalnych

Artykuł ten zezwala państwom członkowskim na wyłączenie emisji wynikających ze zjawisk katastrofalnych (pożarów lasów, inwazji szkodników, itp.) ze swoich rozliczeń. Metoda jest zasadniczo niezmienną w porównaniu z decyzją nr 529/2013/UE. Ustanowienie poziomu tła, w przypadku braku przeglądu protokołu z Kioto, musi być przejrzyste. Komisja będzie zatem kontrolowała, czy obowiązujące wytyczne i przepisy są przestrzegane.

Artykuł 11: Elastyczność

Artykuł ten zobowiązuje państwa członkowskie do zrekompensowania emisji z jednej kategorii rozliczeniowej związanej z użytkowaniem gruntów pochłanianiem z innej kategorii rozliczeniowej związanej z użytkowaniem gruntów na ich terytorium. Pozwala ona również państwu członkowskiemu kumulować pochłanianie netto określone w jego rozliczeniach przez okres 10 lat. Nadwyżka pochłaniania może być przeniesiona do innego państwa członkowskiego, aby zapewnić jego zgodność z regułą *no-debit*. Ponadto państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia odpowiedniego monitorowania, które jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, w celu skorzystania z mechanizmów elastyczności.

Artykuł 12: Weryfikacja zgodności

Artykuł ten określa wymogi dla państw członkowskich, aby zapewnić właściwe monitorowanie do celów rozliczania i przewiduje regularną weryfikację zgodności przez Komisję. W celu zapewnienia wysokiego poziomu jakości Europejska Agencja Środowiska wspomaga Komisję w tych działaniach.

Artykuł 13: Rejestr

Artykuł ten odnosi się do wykorzystywania rejestru transakcji przy jednoczesnym zapewnieniu uniknięcia podwójnego liczenia.

Artykuł 14: Wykonywanie przekazanych uprawnień

We wniosku upoważniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z odpowiednimi procedurami.

Artykuł 15: Przegląd

Przeglądu wszystkich elementów rozporządzenia w celu ustalenia, czy są one wciąż adekwatne do celu,

należy dokonać w 2024 r., a następnie co 5 lat.

Artykuł 16: Istotne zmiany rozporządzenia (UE) nr 525/2013

Rozporządzenie (UE) nr 525/2013 zostaje zmienione w celu zapewnienia, aby wymogi w zakresie sprawozdawczości mające obecnie zastosowanie do sektora LULUCF były kontynuowane w ramach tego rozporządzenia. Państwa członkowskie są zobowiązane do corocznego składania sprawozdań dotyczących istotnych emisji gazów cieplarnianych oraz nadal będą zobowiązane do składania co dwa lata sprawozdań dotyczących swych prognoz, polityki i środków wprowadzanych w celu zapewnienia zgodności z przyjętymi celami. Wymogi dotyczące monitorowania LULUCF zostają wzmocnione w celu zapewnienia integralności środowiskowej rozliczania.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wiążący cel osiągnięcia co najmniej 40 % redukcji do 2030 r. własnych emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce w porównaniu z 1990 r. został zatwierdzony w konkluzjach Rady Europejskiej z 23–24 października 2014 r. w sprawie ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030. Na posiedzeniu w dniu 6 marca 2015 r. Rada formalnie zatwierdziła ten wkład UE i jej państw członkowskich jako zaplanowany, ustalony na szczeblu krajowym wkład.
- (2) W konkluzjach Rady Europejskiej przewidziano, że cel ten powinien zostać zrealizowany zbiorowo przez Unię w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów, przy redukcji w sektorze objętym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) i w sektorach nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji w wysokości 43 % i 30 % do roku 2030 w porównaniu

⁸ Dz.U. C , , s. .

⁹ Dz.U. C , , s. .

odpowiednio z rokiem 2005, a podział wysiłku redukcyjnego będzie ustalany na podstawie względnego PKB na mieszkańca.

- (3) W dniu 10 czerwca 2016 r. Komisja przedstawiła wniosek, aby UE ratyfikowała porozumienie paryskie. Niniejszy wniosek legislacyjny stanowi część realizacji unijnego zobowiązania do redukcji emisji w całej gospodarce, co potwierdzono w zaplanowanym, ustalonym na szczeblu krajowym zobowiązaniu redukcyjnym Unii i jej państw członkowskich przedłożonym do Sekretariatu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC”) dnia 6 marca 2015 r.¹⁰
- (4) Porozumienie paryskie określa między innymi długoterminowy cel zgodny z dążeniem do utrzymania światowego wzrostu temperatury znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz do kontynuowania wysiłków na rzecz utrzymania tego wzrostu na poziomie 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej. Aby osiągnąć ten cel, strony powinny przygotowywać, ogłaszać i utrzymywać kolejne ustalone na szczeblu krajowym wkłady. Porozumienie paryskie zastępuje podejście przyjęte w ramach protokołu z Kioto z 1997 r., który nie będzie kontynuowany po roku 2020. Porozumienie paryskie również wzywa do zachowania równowagi pomiędzy emisjami antropogenicznymi według ich źródeł a pochłanianiem przez pochłaniacze gazów cieplarnianych w drugiej połowie wieku, jak i wzywa strony do podjęcia działań w celu zachowania i wzmocnienia, stosownie do przypadku, pochłaniaczy i rezerwuarów gazów cieplarnianych, w tym lasów.
- (5) Podczas posiedzenia w dniach 23–24 października 2014 r. Rada Europejska uznała również różnorodne cele sektora rolnego i sektora użytkowania gruntów, z ich mniejszym potencjałem łagodzenia skutków emisji, oraz konieczność zapewnienia spójności między unijnymi celami w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i zmiany klimatu. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o zbadanie najlepszych sposobów zachęcania do zrównoważonej intensyfikacji produkcji żywności przy jednoczesnej optymalizacji udziału tego sektora w łagodzeniu skutków emisji i w sekwestracji gazów cieplarnianych, w tym przez zalesianie, oraz o ustanowienie polityki dotyczącej sposobu włączenia użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”) do ram łagodzenia skutków emisji gazów cieplarnianych do roku 2030, gdy tylko pozwolą na to warunki techniczne, a w każdym razie przed rokiem 2020.
- (6) Sektor LULUCF może przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu na kilka sposobów, w szczególności przez redukcję emisji, a także utrzymanie i powiększanie pochłaniaczy oraz zasobów węgla. Aby zapewnić skuteczność środków służących w szczególności zwiększeniu wychwytywania węgla podstawowe znaczenie ma długoterminowa stabilność i zdolność dostosowawcza rezerwuarów węgla.
- (7) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 529/2013/WE¹¹ w pierwszym etapie określiła zasady rozliczania mające zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych i

¹⁰ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

¹¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 529/2013/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie zasad rozliczania emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem oraz informacji o działaniach związanych z tą działalnością (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 80).

ich pochłaniania w odniesieniu do sektora LULUCF i w ten sposób przyczyniła się do rozwoju polityki w kierunku włączenia sektora LULUCF do unijnego zobowiązania dotyczącego redukcji emisji. Niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na obowiązujących zasadach rozliczania, aktualizując i poprawiając je w odniesieniu do lat 2021 – 2030. Powinno określić obowiązki państw członkowskich w zakresie wdrożenia tych zasad rozliczania i obowiązku zapewnienia, aby ogólny sektor LULUCF nie generował emisji netto. Nie powinno ono określać obowiązków w zakresie rozliczania lub sprawozdawczości w odniesieniu do podmiotów prywatnych.

- (8) Aby ustalić dokładne rozliczanie emisji i pochłaniania zgodnie z wytycznymi Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu („IPCC”) z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych (zwane dalej „wytycznymi IPCC”), powinno się zastosować wartości zgłaszane rocznie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do kategorii użytkowania gruntów i przejścia pomiędzy kategoriami użytkowania gruntów, tym samym upraszczając podejścia stosowane w ramach UNFCCC i protokołu z Kioto. Tereny przekształcone na inną kategorię użytkowania gruntów należy rozpatrywać w kontekście przejścia do tej kategorii dla wartości domyślnej wynoszącej 20 lat przewidzianej w wytycznych IPCC.
- (9) Emisje i pochłanianie związane z gruntami leśnymi zależą od pewnej liczby czynników naturalnych, struktury klas wieku, a także przeszłych i obecnych praktyk w zakresie gospodarowania. Zastosowanie roku referencyjnego nie dawałoby możliwości odzwierciedlenia tych czynników i wynikających z nich cyklicznych skutków dla emisji i pochłaniania, ani ich zmienności z roku na rok. Zamiast tego stosowne zasady rozliczania powinny obejmować stosowanie poziomów referencyjnych w celu wykluczenia skutków cech naturalnych i charakterystycznych dla poszczególnych państw. W przypadku braku międzynarodowego przeglądu na podstawie UNFCCC i protokołu z Kioto powinna zostać ustanowiona procedura przeglądu służąca zapewnieniu przejrzystości i poprawy jakości rozliczania w tej kategorii.
- (10) Gdy Komisja postanawia skorzystać ze wsparcia zespołu ekspertów ds. przeglądów zgodnie z decyzją Komisji (C(2016)3301) w ramach przeglądu krajowych planów rozliczania dotyczących gospodarki leśnej, powinna ona opierać się na dobrych praktykach i doświadczeniu przeglądów eksperckich w ramach UNFCCC, w tym w odniesieniu do udziału ekspertów krajowych i przestrzegania zaleceń, oraz wybrać wystarczającą liczbę ekspertów z państw członkowskich.
- (11) Uzgodnione na szczeblu międzynarodowym wytyczne IPCC stanowią, że emisjom ze spalania biomasy może być przypisana wartość zerowa w sektorze energetycznym, pod warunkiem że te emisje zostaną rozliczone w sektorze LULUCF. W UE emisjom ze spalania biomasy przypisywana jest wartość zerowa zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) nr 601/2012 oraz z przepisami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 525/2013, a tym samym spójność z wytycznymi IPCC będzie zapewniona tylko, jeżeli emisje te zostałyby dokładnie objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (12) Większe zrównoważone wykorzystanie pozyskanych produktów drzewnych może znacznie ograniczyć emisje gazów cieplarnianych do atmosfery i zwiększyć poziom ich pochłaniania z atmosfery. Zasady rozliczania powinny zapewniać prawidłowe

uwzględnienie w rozliczaniu przez państwa członkowskie zmian w rezerwuarze pozyskanych produktów drzewnych, wtedy gdy mają one miejsce, w celu zachęcenia do intensywniejszego stosowania pozyskanych produktów drzewnych o długim cyklu życia. Komisja powinna opracować wytyczne w odniesieniu do kwestii metodologicznych dotyczących rozliczania w zakresie pozyskanych produktów drzewnych.

- (13) Zjawiska katastrofalne, takie jak pożary lasów, plagi owadów, choroby roślin, ekstremalne zjawiska pogodowe i zakłócenia geologiczne będące poza kontrolą państwa członkowskiego i pozostające poza jego znaczącym wpływem, mogą prowadzić do tymczasowych emisji gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF lub do odwrócenia wcześniejszych tendencji zachodzących w pochłanianiu. Jako że odwrócenie może być również skutkiem decyzji związanych z gospodarowaniem, takich jak decyzje o pozyskaniu drewna lub sadzeniu drzew, w niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić, aby odwrócenie pochłaniania wynikające z działalności człowieka było zawsze prawidłowo odzwierciedlane w rozliczaniu sektora LULUCF. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać państwom członkowskim ograniczoną możliwość wyłączenia emisji wynikających ze zjawisk katastrofalnych będących poza ich kontrolą z rozliczania sektora LULUCF. Jednakże sposób wykorzystania tych przepisów przez państwa członkowskie nie powinien prowadzić do nieuzasadnionego zaniżonego rozliczania.
- (14) W zależności od preferencji krajowych państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru odpowiednich krajowych strategii politycznych służącym spełnieniu ich zobowiązań w sektorze LULUCF, w tym możliwości zrekompensowania emisji z jednej kategorii gruntu pochłanianiem z innej kategorii gruntów. Powinny one także mieć możliwość kumulowania pochłaniania netto w latach 2021–2030. Handel między państwami członkowskimi należy nadal traktować jako dodatkową opcję wspomagającą zgodność z wymogami. Zgodnie z praktyką w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto powinna również istnieć możliwość zastosowania przez państwo członkowskie jego nadwyżkowych osiągnięć zgodnie z rozporządzeniem [] w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu
- (15) W celu zapewnienia skutecznej, przejrzystej i racjonalnej pod względem kosztów sprawozdawczości i weryfikacji emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych oraz innych informacji koniecznych do oceny przestrzegania zobowiązań państw członkowskich, wymogi dotyczące sprawozdawczości powinny zostać włączone do rozporządzenia (UE) nr 525/2013 w drodze niniejszego rozporządzenia, a kontrole zgodności na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny uwzględniać te sprawozdania. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 525/2013. Przepisy te mogą ponadto zostać uproszczone w celu uwzględnienia wszelkich istotnych zmian w odniesieniu do zintegrowanego zarządzania unią energetyczną, dla którego w programie prac Komisji przewiduje się wniosek przed końcem 2016 r.

- (16) Europejska Agencja Środowiska powinna wspomagać Komisję w stosownych przypadkach zgodnie ze swym rocznym programem pracy, w odniesieniu do systemu składania rocznych sprawozdań dotyczących emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych, oceny informacji dotyczących strategii i środków politycznych oraz prognoz krajowych, oceny planowanych dodatkowych strategii politycznych i środków, oraz kontroli zgodności przeprowadzanych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (17) W celu ułatwienia gromadzenia danych i poprawy metodologii użytkowanie gruntów powinno być ewidencjonowane i zgłaszane za pomocą geograficznego oznaczania każdego obszaru gruntowego, odpowiadającego systemom gromadzenia danych na szczeblu krajowym i unijnym. Należy jak najlepiej wykorzystać istniejące programy i badania Unii i państw członkowskich, w tym badanie pokrycia użytkowania gruntów LUCAS i unijny program obserwacji i monitorowania Ziemi Copernicus na potrzeby gromadzenia danych. Zarządzanie danymi, w tym udostępnianie danych przestrzennych na potrzeby sprawozdawczości, ponownego użycia i rozprzestrzeniania powinno być zgodne z dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającą infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej.
- (18) Aby zapewnić właściwe rozliczanie transakcji na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym wykorzystywanie elastyczności i śledzenia zgodności, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do technicznego dostosowania definicji, wartości, wykazów gazów cieplarnianych oraz rezerwuarów węgla, aktualizacji poziomów referencyjnych, rozliczania transakcji oraz zmian metod i wymogów informacyjnych. Środki te uwzględniają przepisy rozporządzenia Komisji nr 389/2013 ustanawiającego rejestr Unii. Niezbędne przepisy powinny zostać zawarte w jednolitym instrumencie prawnym łączącym przepisy dotyczące rozliczania zgodnie z dyrektywą nr 2003/87/WE, rozporządzeniem (UE) nr 525/2013, rozporządzeniem [] w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej oraz niniejszym rozporządzeniem. Szczególnie ważne jest, aby Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje podczas swych prac przygotowawczych, w tym na poziomie ekspertów, zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (19) Niniejsze rozporządzenie powinno zostać poddane przeglądowi w 2024 r., a następnie co 5 lat, w celu oceny jego ogólnego działania. Przegląd ten może również opierać się na wynikach globalnej oceny porozumienia paryskiego.
- (20) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii

Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się zobowiązania państw członkowskich w zakresie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”), zapewniające osiągnięcie zobowiązania do Unii redukcji emisji gazów cieplarnianych na lata 2021–2030, jak również zasady rozliczania emisji i pochłaniania w odniesieniu do sektora LULUCF i sprawdzania przestrzegania przez państwa członkowskie tych zobowiązań.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I sekcja A zgłoszonych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, występujących w którejkolwiek z następujących kategorii rozliczania na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2021 r. do 2030 r., są to:

- a) zalesione grunty: użytkowanie gruntów zgłoszonych jako grunty uprawne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane i inne grunty przekształcone w grunty leśne;
- b) wylesione grunty: użytkowanie gruntów zgłoszonych jako grunty leśne przekształcone w grunty uprawne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane i inne grunty;
- c) zarządzane grunty uprawne: użytkowanie gruntów zgłoszonych jako grunty uprawne pozostające gruntami uprawnymi i użytkami zielonymi, jako tereny podmokłe, grunty zabudowane, inne grunty przekształcone w grunty uprawne oraz grunty uprawne przekształcone w tereny podmokłe, grunty zabudowane i inne grunty;
- d) zarządzane użytki zielone: użytkowanie gruntów zgłoszonych jako użytki zielone pozostające użytkami zielonymi i gruntami uprawnymi, jako tereny podmokłe, grunty zabudowane, inne grunty przekształcone w użytki zielone oraz użytki zielone przekształcone w tereny podmokłe, grunty zabudowane i inne grunty;
- e) zarządzane grunty leśne: użytkowanie gruntów zgłoszonych jako grunty leśne pozostające gruntami leśnymi.

2. Zgodnie z art. 4 państwo członkowskie może podjąć decyzję o włączeniu w zakres swoich zobowiązań zarządzanych terenów podmokłych, zdefiniowanych jako użytkowanie gruntów zgłoszonych jako tereny podmokłe pozostające terenami podmokłymi oraz jako grunty zabudowane, inne grunty przekształcone w tereny podmokłe i tereny podmokłe przekształcone w grunty zabudowane i inne grunty. W przypadku gdy państwo członkowskie wybiera takie rozwiązanie, rozlicza ono emisje i pochłanianie pochodzące z zarządzanych terenów podmokłych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „pochłaniacz” oznacza dowolny proces, dowolną działalność lub dowolny mechanizm, który(-a) pochłania z atmosfery gaz cieplarniany, aerozol lub prekursor gazu cieplarnianego;
- b) „źródło” oznacza dowolny proces, dowolną działalność lub dowolny mechanizm, który(-a) uwalnia do atmosfery gaz cieplarniany, aerozol lub prekursor gazu cieplarnianego;
- c) „zasoby węgla” oznaczają masę węgla składowaną w rezerwuarze węgla;
- d) „rezerwuar węgla” oznacza całość lub część elementu lub systemu biogeochemicznego na terytorium państwa członkowskiego, w którym przechowywane są związki węgla, dowolny prekursor gazu cieplarnianego zawierający węgiel lub dowolny gaz cieplarniany zawierający węgiel;
- e) „pozyskany produkt drzewny” oznacza jakikolwiek produkt pochodzący z pozyskania drewna, znajdujący się poza miejscem, w którym pozyskuje się drewno;
- f) „las” oznacza obszar gruntu określony minimalnymi wartościami wielkości obszaru, zwarcia drzewostanu lub równoważnego stopnia zadrzewienia oraz potencjalnej wysokości drzew w stanie dojrzałym w miejscu wzrostu drzew. Obejmuje on obszary z drzewami, w tym grupy rosnących młodych drzew naturalnych lub plantacje, które jeszcze nie osiągnęły minimalnych wartości zwarcia drzewostanu lub równoważnego stopnia zadrzewienia lub minimalnej wysokości drzew, w tym każdy obszar, który zwykle stanowi część obszaru lasu, ale na którym tymczasowo nie ma drzew w wyniku interwencji człowieka, takiej jak zbiory, lub z przyczyn naturalnych, lecz po którym to obszarze można oczekiwać, że powróci do charakteru lasu;
- g) „zjawiska katastrofalne” oznaczają wszelkie nieantropogeniczne zdarzenia lub okoliczności, prowadzące do znacznych emisji z lasów, leżące poza kontrolą danego państwa członkowskiego, jeżeli to państwo członkowskie obiektywnie nie jest w stanie znacząco ograniczyć skutków, jakie te zdarzenia lub okoliczności mają dla emisji nawet po ich wystąpieniu;
- h) „metoda natychmiastowego utleniania” oznacza metodę rozliczania, która zakłada, że uwolnienie do atmosfery całości węgla składowanego w pozyskanych produktach drzewnych następuje w momencie pozyskania.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu dostosowania definicji zawartych w akapicie pierwszym do naukowych prac rozwojowych i rozwoju technicznego, oraz aby zapewnić spójność tych definicji i wszelkich zmian odpowiednich definicji w wytycznych IPCC z 2006 r. dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych („wytyczne IPCC”).

Artykuł 4

Środki na zobowiązania

W okresie od 2021 r. do 2025 r. oraz od 2026 r. do 2030 r., z uwzględnieniem mechanizmów elastyczności przewidzianych w art. 11, każde państwo członkowskie zapewnia, aby emisje nie przewyższały pochłaniania, co oblicza się jako sumę emisji i pochłaniania ogółem na ich terytorium w łączonych kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2, rozliczonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 5

Ogólne zasady rozliczania

1. Każde państwo członkowskie przygotowuje i prowadzi rozliczanie prawidłowo odzwierciedlające poziom emisji i pochłaniania wynikający z kategorii rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2. Państwa członkowskie zapewniają dokładność, kompletność, spójność, porównywalność i przejrzystość swego rozliczania i innych danych przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie oznaczają emisje znakiem dodatnim (+), a pochłanianie znakiem ujemnym (-).
2. Państwa członkowskie zapobiegają ryzyku wszelkiego podwójnego liczenia emisji lub pochłaniania, w szczególności poprzez rozliczanie emisji i pochłaniania wynikających z więcej niż jednej kategorii rozliczania gruntów wyłącznie w jednej kategorii.
3. Państwa członkowskie dokonują przeniesienia gruntów leśnych, gruntów uprawnych, użytków zielonych, terenów podmokłych, gruntów zabudowanych i innych gruntów z kategorii takich gruntów przekształconych na inny rodzaj gruntów do kategorii takich gruntów pozostających takim samym rodzajem gruntu po upływie 20 lat od dnia przekształcenia.
4. Państwa członkowskie uwzględniają w swoich rozliczeniach dla każdej kategorii rozliczania gruntów wszelkie zmiany w zasobach węgla w rezerwuarach węgla wymienionych w załączniku I sekcja B. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieuwzględnianiu w swoich rozliczeniach zmian zasobów węgla dla rezerwuarów węgla, jeżeli rezerwuar węgla nie jest źródłem, z wyjątkiem nadziemnej biomasy i pozyskanych produktów drzewnych na zarządzanych gruntach leśnych.
5. Państwa członkowskie prowadzą kompletny i dokładny rejestr wszystkich danych stosowanych do przygotowywania swoich rozliczeń.
6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu zmiany załącznika I, aby dostosować go do zmian w wytycznych IPCC.

Artykuł 6

Zasady rozliczania dotyczące gruntów zalesionych i wylesionych

1. Państwa członkowskie rozliczają emisje i pochłanianie pochodzące z gruntów zalesionych i wylesionych jako całkowite emisje i pochłanianie dla każdego roku w latach 2021–2025 i 2026–2030.
2. W drodze odstępstwa od wymogu stosowania domyślnych wartości ustanowionych w art. 5 ust. 3 państwo członkowskie może dokonać przeniesienia gruntów uprawnych, użytków zielonych, terenów podmokłych, gruntów zabudowanych i innych gruntów z kategorii takich

gruntów przekształconych na grunty leśne do kategorii gruntów leśnych pozostających gruntami leśnymi po upływie 30 lat od dnia przejścia.

3. W obliczeniach dotyczących emisji i pochłaniania w odniesieniu do gruntów zalesionych i wylesianych każde państwo członkowskie ustala powierzchnię lasu, stosując tę samą jednostkę oceny przestrzennej określoną w załączniku II.

Artykuł 7

Zasady rozliczania dotyczące zarządzanych gruntów uprawnych, zarządzanych użytków zielonych i zarządzanych terenów podmokłych

1. Państwa członkowskie rozliczają emisje i pochłanianie pochodzące z zarządzanych gruntów uprawnych obliczone jako emisje i pochłanianie w latach 2021–2025 i 2026–2030 pomniejszone o wartość uzyskaną poprzez pomnożenie przez średni roczny poziom pięciu państw członkowskich dotyczący emisji i pochłaniania pochodzących z zarządzanych gruntów uprawnych w okresie bazowym 2005–2007.

2. Państwa członkowskie rozliczają emisje i pochłanianie pochodzące z zarządzanych użytków zielonych obliczone jako emisje i pochłanianie w latach 2021–2025 i 2026–2030 pomniejszone o wartość uzyskaną poprzez pomnożenie przez średni roczny poziom pięciu państw członkowskich dotyczący emisji i pochłaniania pochodzących z zarządzanych użytków zielonych w okresie bazowym 2005–2007.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje się włączyć zarządzane tereny podmokłe w zakres swoich zobowiązań zgodnie z art. 2, powiadamia ono o swojej decyzji Komisję do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do lat 2021–2025 i do dnia 31 grudnia 2025 r. w odniesieniu do lat 2026–2030.

4. Państwa członkowskie, które zdecydowały się włączyć zarządzane tereny podmokłe w zakres swoich zobowiązań zgodnie z art. 2, rozliczają emisje i pochłanianie pochodzące z zarządzanych terenów podmokłych obliczone jako emisje i pochłanianie w latach 2021–2025 i/ lub 2026–2030 pomniejszone o wartość uzyskaną poprzez pomnożenie przez średni roczny poziom pięciu państw członkowskich dotyczący emisji i pochłaniania pochodzących z zarządzanych terenów podmokłych w okresie bazowym 2005–2007.

Artykuł 8

Zasady rozliczania dotyczące zarządzanych gruntów leśnych

1. Państwa członkowskie rozliczają emisje i pochłanianie pochodzące z zarządzanych gruntów leśnych obliczone jako emisje i pochłanianie w latach 2021–2025 i 2026–2030 pomniejszone o wartość uzyskaną poprzez pomnożenie przez pięć swojego poziomu referencyjnego dla lasów. Poziom referencyjny dla lasów to szacunkowy średni roczny poziom netto emisji lub pochłaniania pochodzących z zarządzanych gruntów leśnych na terytorium danego państwa członkowskiego w latach 2021–2025 i 2026–2030.

2. Jeżeli wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 1, jest ujemny w odniesieniu do poziomu referencyjnego dla lasów, państwo członkowskie ujmuje w swoich rozliczeniach dotyczących zarządzanych gruntów leśnych pochłanianie netto ogółem w wysokości nie więcej niż równowartość 3,5 procent emisji państwa członkowskiego w roku lub okresie bazowym, jak określono w załączniku III, pomnożona przez pięć.

3. Państwa członkowskie ustalają nowy poziom referencyjny dla lasów w oparciu o kryteria określone w załączniku IV, sekcja A. Państwa członkowskie przedkładają Komisji krajowy plan rozliczania dla leśnictwa, w tym nowy poziom referencyjny dla lasów, do dnia 31 grudnia 2018 r. na lata 2021–2025 i do dnia 30 czerwca 2023 r. na lata 2026–2030.

Krajowy plan rozliczania dla leśnictwa zawiera wszystkie elementy wymienione w załączniku IV, sekcja B oraz zawiera proponowany nowy poziom referencyjny dla lasów w oparciu o kontynuację obecnych praktyk gospodarki leśnej i intensywności, co zostało udokumentowane w latach 1990–2009, według rodzaju lasu i według klasy wiekowej w krajowych lasach, wyrażony w tonach ekwiwalentu CO₂ rocznie.

Krajowy plan rozliczania dla leśnictwa jest podawany do wiadomości publicznej i podlega konsultacjom publicznym.

4. Państwa członkowskie wykazują zgodność metod i danych wykorzystywanych do ustalenia poziomu referencyjnego dla lasów w krajowym planie rozliczania oraz tych wykorzystywanych w sprawozdawczości w zakresie zarządzanych gruntów leśnych. Najpóźniej pod koniec okresu od 2021 do 2025 r. lub od 2026 do 2030 r. państwo członkowskie przekazuje Komisji korektę techniczną swojego poziomu referencyjnego, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia spójności.

5. Komisja dokonuje przeglądu krajowych planów rozliczania dla leśnictwa i korekt technicznych oraz ocenia, w jakim zakresie proponowane nowe lub poprawione poziomy referencyjne dla lasów zostały określone zgodnie z zasadami i wymogami określonymi w ust. 3 i 4 oraz w art. 5 ust. 1. W zakresie, w jakim jest to konieczne w celu zapewnienia zgodności z zasadami i wymogami określonymi w ust. 3 i 4 oraz w art. 5 ust. 1, Komisja może ponownie obliczyć proponowane nowe lub poprawione poziomy referencyjne dla lasów.

6. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 14 w celu zmiany załącznika II w kontekście przeglądu przeprowadzonego zgodnie z ust. 5 w celu aktualizacji poziomów referencyjnych dla lasów danego państwa członkowskiego na podstawie przedłożonych krajowych planów rozliczania dla leśnictwa lub korekt technicznych, a także wszelkich ponownych obliczeń dokonanych w kontekście przeglądu. Do chwili wejścia w życie aktu delegowanego poziomy referencyjne dla lasów danego państwa członkowskiego, wyszczególnione w załączniku II, nadal mają zastosowanie w latach 2021–2025 i/ lub 2026–2030.

Artykuł 9

Zasady rozliczania dotyczące pozyskanych produktów drzewnych

W rozliczeniach zgodnie z art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 dotyczących pozyskanych produktów drzewnych państwa członkowskie wykazują emisje i pochłanianie wynikające ze zmian w rezerwarze pozyskanych produktów drzewnych objętych następującymi kategoriami, stosując funkcję rozpadu pierwszego stopnia, metody i standardowe wartości czasu połowicznego rozpadu określone w załączniku V:

- a) papier;
- b) płyty drewniane;
- c) tarcica.

Zasady rozliczania dotyczące zjawisk katastrofalnych

1. Pod koniec okresów od 2021 do 2025 r. i od 2026 do 2030 r. państwa członkowskie mogą wyłączyć ze swoich rozliczeń dotyczących emisji gazów cieplarnianych z gruntów zalesionych i zarządzanych gruntów leśnych wynikające ze zjawisk katastrofalnych, które przekraczają średnie emisje spowodowane zjawiskami katastrofalnymi w latach 2001–2020, z wyjątkiem statystycznych wartości odstających („poziom tła”) obliczonych zgodnie z niniejszym artykułem oraz załącznikiem VI.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie zastosuje ust. 1, przedkłada ono Komisji informacje na temat poziomu tła dla każdej kategorii rozliczania gruntu określonej w akapicie pierwszym oraz na temat danych i metod wykorzystywanych zgodnie z załącznikiem VI.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje ust. 1, wyłącza ono z rozliczania do 2030 r. wszelkie późniejsze pochłanianie na gruntach dotkniętych zjawiskami katastrofalnymi.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu zrewidowania metody i wymogów informacyjnych w załączniku VI, aby dostosowania do zmian w wytycznych IPCC.

Artykuł 11

Elastyczność

1. Jeżeli całkowity poziom emisji przekracza pochłanianie w danym państwie członkowskim, a to państwo członkowskie wykreśliło roczne limity emisji na podstawie rozporządzenia [] w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030, ilość ta jest uwzględniana w przestrzeganiu przez państwo członkowskie jego zobowiązania zgodnie z art. 4.
2. O ile całkowite pochłanianie przewyższa emisje w państwie członkowskim oraz po odjęciu wszelkich ilości branych pod uwagę zgodnie z art. 7 rozporządzenia [] w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030, to państwo członkowskie może przenieść pozostałą ilość do innego państwa członkowskiego. Przenoszona ilość należy brać pod uwagę przy ocenie przestrzegania przez dane państwo członkowskie jego zobowiązania zgodnie z art. 4.
3. O ile całkowite pochłanianie przewyższa emisje w państwie członkowskim w okresie od 2021 r. do 2030 r. oraz po odjęciu wszelkich ilości branych pod uwagę zgodnie z art. 7 rozporządzenia [] w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 lub przeniesionych do innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 2, to państwo członkowskie może przechować pozostałą ilość na okres od 2026 r. do 2030 r.
4. W celu uniknięcia podwójnego liczenia ilość pochłaniania netto uwzględniana zgodnie z art. 7 rozporządzenia [] w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021 – 2030 odejmuje się od ilości dostępnej dla tego państwa członkowskiego na przeniesienie do innego państwa członkowskiego lub przechowanie zgodnie z ust. 2–3.
5. Jeżeli państwo członkowskie nie spełnia wymogów monitorowania określonych w art. 7 ust. 1 lit. da) rozporządzenia (UE) nr 525/2013, centralny administrator wyznaczony na

podstawie art. 20 dyrektywy 2003/87/WE tymczasowo zakazuje temu państwu członkowskiemu przeniesienia lub przechowania zgodnie z ust. 2–3.

Artykuł 12

Weryfikacja zgodności

1. W latach 2027 i 2032 państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące zgodności zawierające łączne saldo emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych odpowiednio na lata 2021–2025 lub 2026–2030 w odniesieniu do każdej kategorii rozliczania gruntów określonej w art. 2, stosując zasady rozliczania określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Komisja przeprowadza kompleksowy przegląd sprawozdań dotyczących zgodności w celu oceny zgodności z art. 4.
3. Europejska Agencja Środowiska pomaga Komisji we wdrażaniu ram monitorowania i zgodności na podstawie niniejszego artykułu, zgodnie ze swoim rocznym programem prac.

Artykuł 13

Rejestr

1. Komisja rejestruje ilości emisji i pochłaniania w odniesieniu do każdej kategorii rozliczania gruntów w każdym państwie członkowskim i zapewnia dokładne rozliczanie przy wykonywaniu mechanizmów elastyczności zgodnie z art. 11 rejestru Unii ustanowionego na podstawie art. 10 rozporządzenia (UE) nr 525/2013. Centralny administrator przeprowadza zautomatyzowaną kontrolę każdej transakcji zawartej na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, wstrzymuje transakcje w celu zapewnienia, aby nie było żadnych nieprawidłowości. Informacje te są publicznie dostępne.
2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego w celu wdrożenia akapitu pierwszego zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3, 5, 8, 10 i 13, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w ust. 2, może w dowolnym momencie zostać odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie poprzednich ustępów wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 15

Przegląd

Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lutego 2024 r., a następnie co pięć lat, na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, jego wkładu do ogólnego unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. i jego wkładu w realizację celów porozumienia paryskiego i może w stosownych przypadkach przedstawiać wnioski.

Artykuł 16

Zmiany rozporządzenia (UE) nr 525/2013

Rozporządzenie (UE) nr 525/2013 zostaje zmienione w następujący sposób:

1. W art. 7 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. da) w brzmieniu:

„da) od 2023 r. swoje emisje i pochłanianie objęte art. 2 rozporządzenia [] [w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem w ramy klimatyczno-energetyczne do roku 2030] zgodnie z metodami określonymi w załączniku IIIa do niniejszego rozporządzenia;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„państwo członkowskie może zwrócić się o odstępstwo od lit. da), aby zastosować inną metodę niż określona w załączniku IIIa, jeżeli nie można osiągnąć na czas wymaganego usprawnienia metody, by móc uwzględnić je w wykazach gazów cieplarnianych w okresie od 2021 do 2030 r., lub jeżeli koszt usprawnienia metody byłby nieproporcjonalnie wysoki w stosunku do korzyści płynących ze stosowania takiej metody służącej usprawnieniu rozliczania emisji i pochłaniania z uwagi na małe znaczenie emisji i pochłaniania w rezerwuarach węgla, których to dotyczy. Państwo członkowskie pragnące skorzystać z takiego odstępstwa przekazuje Komisji uzasadniony wniosek do dnia 31 grudnia 2020 r., określając termin, w którym można wprowadzić usprawnienie metody i/lub zaproponować alternatywną metodę, oraz ocenę potencjalnego wpływu na dokładność rozliczania. Komisja może zwrócić się o przekazanie dodatkowych informacji w określonym rozsądnym terminie.

W przypadku gdy Komisja uzna, że wniosek jest zasadny, przyznaje odstępstwo. Jeżeli wniosek zostaje odrzucony, Komisja przedstawia uzasadnienie swojej decyzji”.

2. W art. 13 ust. 1 lit. c) dodaje się ppkt (ix) w brzmieniu:

„(ix) od 2023 r. informacje na temat krajowych strategii politycznych i środków wdrażanych w wypełnianiu ich obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem w ramy klimatyczno-energetyczne do roku 2030 oraz o dodatkowych planowanych krajowych działaniach politycznych i środkach, rozważanych z myślą o ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych w stopniu większym niż ich zobowiązania lub biotopy obniżające zawartość dwutlenku węgla na podstawie tego rozporządzenia;”

3. W art. 14 ust. 1 dodaje się ppkt bb) w brzmieniu:

„bb) od 2023 r. prognozy całkowitych emisji gazów cieplarnianych i odrębne oszacowania prognozowanych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych objętych rozporządzeniem [] w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem w ramy klimatyczno-energetyczne do roku 2030.”

4. Dodaje się załącznik IIIa w brzmieniu:

„Załącznik IIIa

Metody monitorowania i sprawozdawczości, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. da)

Dane geolokalizacyjne dotyczące zmiany użytkowania gruntów służące do identyfikacji i śledzenia kategorii użytkowania gruntów i przechodzenia między kategoriami użytkowania gruntów.

Metody poziomu 1 wykorzystujące globalnie dostosowane standardowe współczynniki emisji i wartości parametrów zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

W odniesieniu do emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla, który stanowi co najmniej 25–30 % emisji lub pochłaniania w kategorii danego źródła lub pochłaniacza będącej priorytetem w krajowym systemie wykazów państwa członkowskiego, ponieważ jego oszacowanie ma znaczny wpływ na łączny wykaz gazów cieplarnianych państwa pod względem bezwzględnego poziomu emisji i pochłaniania, trendów w zakresie emisji i pochłaniania lub niepewności pod względem emisji i pochłaniania w kategoriach użytkowania gruntów, metody co najmniej poziomu 2 wykorzystujące krajowo określone współczynniki emisji i wartości parametrów dostosowanych do warunków krajowych, zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

Zachęca się państwa członkowskie do stosowania metod poziomu 3 z wykorzystaniem nieparametrycznego modelowania dostosowanego do sytuacji poszczególnych krajów, opisującego fizyczne współdziałanie systemu biofizycznego, zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych. ”

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram klimatyczno-energetycznych do roku 2030.

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹²

Dziedzina polityki: Działania w dziedzinie klimatu

Działanie ABB: Działania w dziedzinie klimatu na poziomie unijnym i międzynarodowym (kod ABB 34 02 01)

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹³
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Niniejszy wniosek jest częścią prawodawstwa wdrażającego pakiet klimatyczno-energetyczny do roku 2030, uzgodniony przez Radę Europejską w październiku 2014 r., którego celem jest osiągnięcie redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE do 2030 r. o co najmniej 40 % w porównaniu z rokiem 1990 w opłacalny sposób oraz przyczynienie się do ograniczenia globalnego ocieplenia.

Niniejszy wniosek jest częścią dziesięciu priorytetów politycznych Komisji, a także ważnym elementem ram strategicznych dla unii energetycznej.

¹² ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

¹³ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.2. *Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Określenie sposobu, w jaki sektor LULUCF przyczyni się do wsparcia celów w zakresie redukcji emisji ustanowionych przez Radę Europejską w październiku 2014 r. dla ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 w odniesieniu do sektorów nieobjętych ETS.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działania w dziedzinie klimatu

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

We wniosku określony zostanie sposób, w jaki sektor LULUCF przyczyni się do 30 % redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej UE w sektorach nieobjętych ETS, do 2030 r. w porównaniu z rokiem 2005.

We wniosku określa się zobowiązania państw członkowskich dotyczące użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”), które zapewniają osiągnięcie zobowiązania Unii do redukcji emisji gazów cieplarnianych na lata 2021–2030. Ponadto określa się w nim zasady rozliczania emisji i pochłaniania w odniesieniu do LULUCF i sprawdzanie przestrzegania przez państwa członkowskie tych zobowiązań.

Zaleca się rzadsze przeprowadzanie kontroli zgodności, tj. co pięć lat zamiast co roku, co zmniejszy obciążenia administracyjne zarówno dla państw członkowskich, jak i Komisji Europejskiej. Nie istnieją żadne bezpośrednie zobowiązania sprawozdawcze lub inne konsekwencje administracyjne dla przedsiębiorstw, MŚP czy mikroprzedsiębiorstw.

Wniosek ten jest skierowany do państw członkowskich oraz podmiotów instytucjonalnych. Proponowana polityka ma zostać wdrożona na szczeblu krajowym, a tym samym dotyczy głównie administracji krajowych. W zależności od charakteru i zakresu krajowych środków wdrożonych przez państwa członkowskie wpłyną one na różne zainteresowane strony w odnośnych sektorach.

Dalsze skutki zależą będą od krajowych polityk i środków wybranych w każdym danym kraju

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wskaźnik nr 1: Poziom emisji i pochłaniania netto w sektorze LULUCF w każdym państwie członkowskim.

Wskaźnik nr 2: Wykorzystanie mechanizmu elastyczności dostarczonego przez sektor LULUCF w państwach członkowskich

Wskaźnik nr 3: Ustanowienie poziomów referencyjnych dla lasów państw członkowskich na lata 2021–2025 oraz 2026–2030.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Państwa członkowskie wypełniają swoje krajowe cele w zakresie redukcji emisji w roku 2030. Mają one wdrożyć politykę i środki oraz przepisy prawne i administracyjne niezbędne do wykonania na szczeblu krajowym, w celu zapewnienia

zgodności z wnioskiem. Komisja ma opracować stosowne środki wykonawcze na okres po 2020 r. Obejmują one ustalenie poziomów referencyjnych dla lasów dla każdego państwa członkowskiego.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Zmiana klimatu to problem transgraniczny. Ponieważ cele proponowanego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające pojedynczo, koordynacja działań w dziedzinie klimatu na poziomie europejskim oraz, w miarę możliwości, na szczeblu globalnym jest konieczna, a działanie UE jest uzasadnione na podstawie zasady pomocniczości. UE i jej państwa członkowskie wspólnie uczestniczą we wdrożeniu porozumienia paryskiego. Wspólne działanie pozwala UE na rozwiązywanie kwestii dotyczących zarówno kapitału własnego, jak i efektywności, przy jednoczesnym osiągnięciu ambitnego celu środowiskowego. W art. 191–193 TFUE potwierdza się kompetencje UE w dziedzinie zmiany klimatu.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF są obecnie objęte zobowiązaniami międzynarodowymi wynikającymi z protokołu z Kioto, do 2020 r. Do tej daty protokół z Kioto nakłada ograniczenia na UE, a na każde państwo członkowskie obowiązek zapewnienia, aby sektor LULUCF nie przynosił dodatkowych emisji. Jednak protokół z Kioto wygaśnie pod koniec roku 2020. W związku z tym zarządzanie w sektorze LULUCF należy dalej rozwijać w ramach UE; obecnie jest to zapewnione w decyzji w sprawie LULUCF (529/2013/UE). Wdrożenie bieżących decyzji w sprawie LULUCF (529/2013/UE) jest w toku i doprowadzi do ulepszenia systemów rozliczania do roku 2020. Bez ram prawnych konsolidujących to wdrożenie i określających obowiązujące przepisy w okresie po 2020 r., sposób uwzględnienia sektora LULUCF w ogólnych ramach mógłby być zróżnicowany w całej UE. Różnice dotyczące zasad sprawozdawczości i rozliczania w poszczególnych państwach członkowskich negatywnie wpływałyby na optymalne funkcjonowanie jednolitego rynku.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Wniosek stanowi kontynuację obecnego unijnego mechanizmu wspólnego wysiłku redukcyjnego dla sektorów nieobjętych ETS do roku 2030 i stanowi nieodłączną część ram klimatyczno-energetycznych do roku 2030, a także strategii ramowej Komisji na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce przeciwdziałania zmianie klimatu. W szczególności przyczynia się on do realizacji czwartego wymiaru unii energetycznej na rzecz dekarbonizacji gospodarki.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wdrożenie polityki i środków w celu spełnienia swych zobowiązań, z których niektóre mają również umożliwić realizację

zobowiązań UE w zakresie energii odnawialnej i efektywności energetycznej. Wytyczne dotyczące procesu ustanawiania tego, jego ułatwienie i przegląd , w szczególności jeśli chodzi o poziomy referencyjne dla lasów, zostaną zapewnione przez Komisję.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☒ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☐ ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☐ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania¹⁴

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

¹⁴

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Wniosek zastępuje obecną decyzję nr 529/2013/UE (decyzję w sprawie LULUCF), uzupełniając ją o podwyższone zobowiązania dotyczące monitorowania i sprawozdawczości spoczywające na państwach członkowskich i o zadania związane z zarządzaniem spoczywające na Komisji. Komisja będzie nadal wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska w monitorowaniu postępów państw członkowskich w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z wniosku.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Monitorowanie postępów i ocena zgodności będą opierać się na istniejących kompleksowych ramach monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji ustanowionych częściowo we wniosku, a częściowo w rozporządzeniu w sprawie mechanizmu monitorowania oraz jego przepisach wykonawczych. Pełna sprawozdawczość i cykl zgodności, jak określono na mocy decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego, pozostaną definiowane w tym rozumieniu w niniejszym wniosku. Państwa członkowskie podtrzymują zobowiązanie do przestrzegania rocznych limitów emisji przy linearnym spadku w latach 2021–2030, choć rzeczywista kontrola zgodności będzie organizowana co 5 lat.

W celu zapewnienia, aby ocena zgodności opierała się na dokładnych danych, wykazy dotyczące emisji gazów cieplarnianych przedkładane przez państwa członkowskie będą nadal poddawane przeglądowi przez Komisję. Europejska Agencja Środowiska będzie nadal koordynować kontrolę przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przedłożonych informacji.

Istniejące wymogi wobec państw członkowskich będą nadal obejmować zgłaszanie co dwa lata sprawozdania na temat strategii politycznych i środków wdrażanych w celu wywiązania się z zobowiązań na podstawie niniejszego wniosku, jak również prognoz dotyczących emisji.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Niezgłaszanie lub nieterminowe zgłaszanie przez państwa członkowskie ich rocznych emisji gazów cieplarnianych.

Stosowanie przez państwa członkowskie różnych podejść do ustalania poziomów referencyjnych dla lasów.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Dzięki już istniejącemu i ugruntowanemu systemowi sprawozdawczości rocznej emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich, określonego w rozporządzeniu w sprawie mechanizmu monitorowania, istnieją procedury zapewniające, aby sprawozdania dotyczące emisji docierały terminowo i aby którekolwiek państwo członkowskie niewypełniające swoich obowiązków sprawozdawczych mogło skorzystać z pomocy.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Ryzyko błędu nie ma zastosowania.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Monitorowanie postępów państw członkowskich w kierunku ich zobowiązań na mocy niniejszego wniosku oparte jest na istniejącym, ugruntowanym systemie kontroli jakości i weryfikacji ich sprawozdań rocznych dotyczących emisji gazów cieplarnianych. Zapewnia to, aby wszelkie luki lub nieprawidłowości w odniesieniu do zgłoszonych danych dotyczących emisji zostały terminowo przeanalizowane i skorygowane na potrzeby kontroli zgodności.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
			państw EFTA ¹⁶	krajów kandydujących ¹⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
2	34.02.01.	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5	34.01	Nie zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję: Nie dotyczy

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
			państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	Numer [...] [Dział.....]	Zróżnicowane / niezróżnicowane.				
	[...][XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

¹⁵ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

¹⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

¹⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu **arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym** (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Trwały wzrost gospodarczy: Zasoby naturalne
------------------------------------	-------	---

DG: DG CLIMA			Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				OGÓŁEM
•Środki operacyjne										
34.02.01.	Środki na zobowiązania	1.	1,0	0,6						1,6
	Środki płatności	2.	0,6	0 760	0 240					1,6
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	=21 a								
	Środki płatności	=22 a								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ¹⁸										
Numer linii budżetowej		3.								
OGÓŁEM środki	Środki na	=1+1a	1,0	0,6						1,6

¹⁸ Wsparcie techniczne i/ lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie realizacji programów UE: wykorzystanie puli środków finansowych na program LIFE, jak ustalono w WRF 2014-2020.

na rzecz DG CLIMA	zobowiązania	+3								
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,6	0 760	0 240					1,6

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4.	1,0	0,6						1,6
	Środki na płatności	5.	0,6	0 760	0 240					1,6
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		6.								
OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁU <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	1,0	0,6						1,6
	Środki na płatności	=5+ 6	0,6	0 760	0 240					1,6

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4.								
	Środki na płatności	5.								
•OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		6.								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	1,0	0,6						1,6
	Środki na płatności	=5+ 6	0,6	0 760	0 240					1,6

Proponowane działania zostaną przeprowadzone w ramach puli środków finansowych na program LIFE, jak ustalono w WRF 2014-2020

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				OGÓŁEM
DG: DG CLIMA									
•Zasoby ludzkie		0 268	0 402	0 402	0 536				1 608
•Pozostałe wydatki administracyjne		0 015	0 015	0 015	0 015				0 060
OGÓŁEM DG CLIMA	Środki	0 283	0 417	0 417	0 551				1 668

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0 283	0 417	0 417	0 551				1 668
---	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	1 283	1 017	0 417	0 551				3 268
	Środki na płatności	0 883	1 177	0 657	0 551				3 268

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020								OGÓŁEM	
	PRODUKTY																	
	↓	Rodzaj ¹⁹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²⁰ ...																		
– Produkt	AA z	0,500	1	0,500													1	0,5
– Produkt	SER	0,500	1	0,500													1	0,5
– Produkt	Nowy	0,600			1	0,600											1	0,6
– Produkt	Przeni	2,5																
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa			2	1,0	1	0,600											3	1,6
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																		
– Produkt																	1	0,5
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																		

¹⁹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
²⁰ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

KOSZT OGÓLEM	2	1,0	1	0,600											3	1,6
--------------	---	-----	---	-------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	-----

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Zestawienie

- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	--	--	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,268	0,402	0,402	0,536				1,608
Pozostałe wydatki administracyjne	0,015	0,015	0,015	0,015				0,060
DZIAŁ 5 – suma częstkowa wieloletnich ram finansowych	0,283	0,417	0,417	0,551				1,668

Poza DZIAŁEM 5²¹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	0,283	0,417	0,417	0,551				1,668
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

²¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020			
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	3	3	4			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)²²							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ²³	– w centrali						
	– w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM	2	3	3	4			

34 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Obecny zespół administratorów będzie kontynuował zarządzanie inicjatywą dotyczącą sektora LULUCF. Wymagani są dodatkowi administratorzy do zarządzania projektem dotyczącym opracowania nowego modułu w systemie rejestrów UE przeznaczonym dla sektora LULUCF począwszy od 2018 r. oraz jeden dodatkowy administrator zajmujący się środkami dotyczącymi leśnictwa i poziomów referencyjnych dla lasów począwszy od 2020 r.
Personel zewnętrzny	

²² CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

²³ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Nie dotyczy.

- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Nie dotyczy.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²⁴						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[...]

²⁴

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.